

ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐาน ของรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาเซปักตะกร้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

วารี นันทสิงห์

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เหมาะสมต่อทักษะพื้นฐานเซปักตะกร้อ 2) เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อทักษะพื้นฐานในรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ลงทะเบียนรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยใช้เกณฑ์การคัดเข้าและแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนจัดการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานตะกร้อตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส และแบบทดสอบทักษะตะกร้อขั้นพื้นฐาน ซึ่งกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสควบคู่กับการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อเป็นเวลาระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 60 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า

1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสมีค่าทางสถิติ 0.79 เหมาะสมต่อทักษะพื้นฐานเซปักตะกร้อที่พัฒนาขึ้นมี จำนวน 4 แผน แต่ละแผนมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นเตรียม / อบอุ่นร่างกายและพัฒนาศัลยกรรมภาพ (2) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (3) ขั้นฝึกหัดทักษะและปฏิบัติ (4) ขั้นนำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน และ (5) ขั้นสรุป สำหรับกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การฝึกสมาธิ โยคะ การใช้คำพูดด้านบวกและการใช้ความรัก และการใช้เสียงเพลงปรับเปลี่ยนสมอง

2) การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อทักษะพื้นฐานรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานตะกร้อของกลุ่มทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้; นีโอฮิวแมนนิส; เซปักตะกร้อ

EFFECTS OF SEPAK TAKRAW LEARNING MANAGEMENT - BASED NEOHUMANIST APPROACH PLAN ON SPORT SCIENCE FOR SEPAK TAKRAW COURSE OF SISAKET RAJABHAT UNIVERSITY

Waree Nantasing

Sports Science, Faculty of Arts and Science, Sisaket Rajabhat University

Abstract

This research aimed to develop and study the effects of Sepak Takraw - based Neo - Humanist approach learning management plan. The samples were 30 students of Sisaket Rajabhat University who were enrolled in sport science for Sepak Takraw subject of Sport Science division. They were divided with purposively sampling into experimental and control groups, 15 for each. The research instruments were: - (1) Sepak Takraw - based Neo - Humanist approach learning management plans, and (2) the basic skill of Sepak Takraw test. The experimental group was trained by using Sepak Takraw - based Neo - Humanist approach learning management plan for 8 weeks, 3 times a week, 60 minutes a day. Data analysis was accomplished by using means, standard deviation and t - test. The results of the research were as follows:

1) There were 4 developed learning management plans with statistical value of 0.79 for Sepak Takraw based on Neo - Humanist approach in this research. These learning management plans had 5 steps for learning process; (1) preparation / warm up and potential development step, (2) presentation step, (3) practice step, (4) production for fun step, and (5) conclusion or warm up step. The 4 activities based on Neo - Humanist approach for these learning management plans were meditation, yoga, positive words and love, and music for brain wave.

2) The Sepak Takraw - based Neo - Humanist approach learning management plan was able to develop the basic of Sepak Takraw of the experimental group which was significantly better than prior to experiment and better than that for the control group at 0.05 level.

Keywords: Learning Management, NEO - humanist, Sepak Takraw

บทนำ

ตะกร้อเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ถูกบรรจุไว้ในวิชาพลศึกษา จึงทำให้โรงเรียนหลาย ๆ แห่ง มีการจัดการเรียนการสอนตะกร้อซึ่งเป็นกีฬาที่อยู่ในกลุ่มของกีฬาไทยเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กีฬาที่เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตสอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น ตลอดจนเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์กีฬาไทยให้คงอยู่ต่อไป การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬานั้นมีสิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ ได้แก่ การมีทักษะพื้นฐานที่ดี ตลอดจนมีการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจนชำนาญและอาศัยการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง กล่าวได้ว่า ทักษะพื้นฐานมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้การเล่นกีฬา ทุกชนิดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หากผู้เล่นไม่มีทักษะพื้นฐานอาจเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจในความสามารถของตนเอง ส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีขึ้นได้ ตะกร้อเป็นกีฬาที่มีความสนุกสนาน ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายหลากหลายส่วนประสานสัมพันธ์กัน ใช้พื้นที่ในการเล่นไม่มาก สามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย การเล่นตะกร้อผู้เล่นจะต้องมีปฏิภาณไหวพริบ การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาตลอดเวลาที่เล่น เพราะการเล่นลูกในแต่ละครั้งนั้นจะต้องอาศัยจังหวะ ความสัมพันธ์ระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ รวมถึงอวัยวะส่วนต่าง ๆ เพื่อให้การเตะ หรือการเล่นตะกร้อเป็นไปอย่างราบรื่น ทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นสำหรับผู้เริ่มฝึกกีฬาตะกร้อ ประกอบด้วย การยืน การเคลื่อนไหว การเตะ การตั้ง การโหม่ง หากผู้เล่นมีทักษะพื้นฐานที่ดี การพัฒนาไปสู่ทักษะขั้นสูง หรือทักษะอื่น ๆ ในการเล่นกีฬาตะกร้อจะสามารถทำได้ง่ายขึ้น ช่วยให้มีสมาธิได้เปรียบ และรู้สึกสนุกสนานไปกับการเล่น การมีทักษะพื้นฐานที่ดีจึงสำคัญอย่างยิ่ง สำหรับการเล่นกีฬาสำหรับการเล่นเซปักตะกร้อในยุคแรกยังไม่มียุทธวิธีแบบการเล่นมากมายนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นลูกโต้ข้ามตาข่ายด้วยศีรษะเป็นส่วนใหญ่ รังสฤษฏี บุญชะลอ (Rangsarit Boonchalor, 2015) และศักยภาพ บุญบาล (Sakkayapab Boonbal, 2011) กล่าวว่า การเล่นกีฬาตะกร้อจำเป็นต้องฝึกทักษะพื้นฐานของการเล่นตะกร้อได้ดีเสียก่อน เพราะทักษะพื้นฐานเป็นหัวใจของการเล่น ผู้เล่นจะเล่นได้ดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐาน ถ้ามีทักษะพื้นฐานดีหรือพื้นดี ทำให้ร่วมทีมกับผู้อื่นได้อย่างสนุกสนานและมีประสิทธิภาพ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Department of Physical Education, 2016) กล่าวไว้อีกว่า การเล่นกีฬาตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในหรือการเตะ การตั้ง การรับลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในนั้น เป็นทักษะปฏิบัติที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นที่ผู้เล่นตะกร้อทุกคนต้องปฏิบัติและให้เกิดความชำนาญได้ จะเห็นได้ว่าทักษะขั้นพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นการเล่นลูกหลังเท้า ลูกข้างเท้าด้านใน ลูกเข้า และลูกศีรษะเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างมากของนักกีฬาตะกร้อ อีกทั้งทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ ยังเป็นทักษะที่จะนำไปใช้ในการเล่นกีฬาตะกร้อประเภททีม อันได้แก่ การรับลูกเสิร์ฟ การตั้งลูก รวมไปถึงการส่งลูกข้ามตาข่าย ซึ่งหากผู้เล่นกีฬาเซปักตะกร้อมีทักษะการเล่นพื้นฐานที่ไม่ดี ก็จะไม่สามารถรับลูกเสิร์ฟของฝ่ายตรงข้ามได้ รวมถึงตั้งลูกให้ผู้เล่นภายในทีมขึ้นพาดทำคะแนนไม่ได้ เพราะฉะนั้นการพัฒนาทักษะการเล่นลูกพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับผู้เล่นกีฬาเซปักตะกร้อทุกคน การเตะตะกร้อเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญอันดับแรกของการเริ่มฝึกเล่นกีฬาตะกร้อเพื่อให้เกิดความชำนาญในการบังคับควบคุมทิศทางลูกตะกร้อให้เป็นไปตามความต้องการและเป็นพื้นฐานที่ดีนำไปสู่การเล่นทักษะขั้นสูง (Kiattiwat Watchayakarn, 2017)

ปัจจุบันกีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬาที่ได้บรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนพลศึกษาหลาย ๆ โรงเรียน เพราะเป็นกีฬาที่มีพื้นฐานเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตวัฒนธรรมของท้องถิ่นและสังคมไทย เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้วิถีการดำเนินชีวิตของสังคมไทยและการอนุรักษ์กีฬาไทยให้คงอยู่ต่อไป กีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬาที่

ได้รับความนิยมและได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน และมีแนวโน้มแพร่หลายมากขึ้นในอนาคต ดังเห็นได้จากการส่งเสริมให้มีการเล่นและแข่งขันทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในระดับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป จนไปถึงการแข่งขันระดับประเทศ เช่น กีฬาซีเกมส์ และเอเชียนเกมส์ เป็นต้น (Maseleno, & Hasan, 2012) การเล่นตะกร้อเป็นการฝึกให้ผู้เล่นมีอารมณ์สุขุม เยือกเย็น รอบคอบ เพราะการเล่นหรือเตะตะกร้อในแต่ละครั้งจะต้องอาศัยความตั้งใจ และมีสมาธิที่แน่วแน่ สำรวมจิตใจไปสู่การกระทำ ถ้าหากใจร้อนการเล่นหรือเตะตะกร้อในแต่ละครั้งก็จะเสียไป (Kosni, Abdullah, Juahir, & Malik, 2017) การเล่นตะกร้อยังช่วยประสานหน้าที่ของอวัยวะในร่างกายให้มีระบบการทำงานที่ดีขึ้น จะฝึกประสาทได้เป็นอย่างดี เพราะการเล่นลูกแต่ละคนครั้งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ เช่น ประสาทตากับการเคลื่อนไหวของเท้า และมือทำให้การเตะหรือการเล่นลูกเป็นไปอย่างราบรื่น การฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เล่นหัดใหม่ การที่เล่นเซปักตะกร้อได้ดีนั้น ต้องทราบถึงทักษะที่สำคัญในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ทักษะที่เป็นพื้นฐานในกีฬาเซปักตะกร้อ ได้แก่ การเล่นลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในการเล่นลูกตะกร้อด้วยหลังเท้า การเล่นลูกด้วยเข่า และการเล่นลูกตะกร้อด้วยศีรษะ การเล่นกีฬาเซปักตะกร้อต้องฝึกทักษะพื้นฐานให้เกิดความชำนาญ สามารถบังคับทิศทางและระดับความสูงของลูกตะกร้อได้ตามความต้องการ เพื่อต่อการเล่นลูกขั้นต่อไป และผู้เล่นกีฬาเซปักตะกร้อที่ดีนั้นต้องสามารถเล่นลูกตะกร้อด้วยเท้าถนัดและเท้าไม่ถนัด คือต้องคำนึงถึงหลักของการนำไปใช้จริง

จากการศึกษาของ สุไลแมน แอดนาน และอิสมาอิล (Sulaiman, Adnan, & Ismail, 2014) ได้ศึกษาปัญหาของการสอนวิชาตะกร้อของครูพลศึกษา ได้แก่ ทักษะกีฬาเซปักตะกร้อมีพื้นฐานเฉพาะตัวที่ยากจำเป็นอย่างยิ่งต้องฝึกฝนโดยใช้เวลานาน และเวลาที่ใช้ในการทดสอบทักษะพื้นฐานมีน้อยเกินไป สำหรับปัญหาการเรียน ได้แก่ เวลาเรียนแต่ละคาบ เวลาที่ฝึกฝนไม่เพียงพอ ไม่มีการฝึกทักษะตะกร้อพื้นฐานไม่มีการทบทวนและเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน และจากงานวิจัยของ ยาฮา ไรบโโว ยามานี และปราโบโว (Yahya, Raibowo, Yarmani, & Prabowo, 2021) พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในกีฬาเซปักตะกร้อน้อย มีนักเรียนเพียงร้อยละ 65 ที่เข้าใจทักษะพื้นฐานและเทคนิคในการเล่นเซปักตะกร้อ กติกาในการเล่น เนื่องจากมีเวลาในการฝึกทักษะพื้นฐานน้อยและครูสอนไม่ให้ความสำคัญถึงการฝึกทักษะการเล่นตะกร้อพื้นฐานก่อนที่จะนำไปสู่ทักษะขั้นสูง ดังนั้น ผู้เรียนจึงเกิดความเครียดและท้อแท้ แต่ถ้าผู้เรียนมีพื้นฐานการเล่นตะกร้อที่ดีจะส่งผลให้เกิดความมุ่งมั่นพยายาม นอกจากนี้ ไอเกตุต เสมารายาสา และคณะ (I Ketut Semarayasa, Soegiyanto K. S., Setya Rahayu, & Taufiq Hidayah, 2016) พบว่า ผู้เรียนที่เรียนวิชาเซปักตะกร้อขาดทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ในการเล่นตะกร้อ มีผลการแสดงทักษะที่ไม่ค่อยดี เช่น การเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านในการเล่นลูกด้วยเข่า การเล่นลูกด้วยศีรษะ และการเล่นลูกด้วยหลังเท้า ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการเล่นตะกร้อ เนื่องจากเหตุผลหลัก ๆ 2 ประการ คือ ประการแรกกีฬาเซปักตะกร้อเป็นทักษะที่อาศัยหลายส่วนของร่างกายมีความยากกว่าการเล่นฟุตบอล ต้องใช้เวลา และฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ยาฮา และคณะ (Yahya et al., 2021) ยังกล่าวอีกว่า เมื่อผู้เรียนขาดความสนใจ เนื่องจากขาดการฝึกทักษะพื้นฐานในการเล่นตะกร้อที่ดี จึงขาดสมาธิที่แน่วแน่ในการเรียนรู้ทักษะขั้นสูงตามมา เกิดการเบื่อหน่ายในการฝึกฝน ฝึกไปแล้วไม่เกิดการพัฒนา รวมถึงการขาดกำลังใจ ขาดความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง รู้สึกท้อแท้ในการฝึกฝน ส่งผลให้รู้สึกเบื่อหน่ายไม่มีความสุขใน

การเรียนรู้ และไม่อยากเรียนรายวิชาดังกล่าว แต่ถ้าหากฝึกฝนพื้นฐานในการเล่นเซปักตะกร้อที่ดีให้ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ได้รับคำชมเชยหรือกำลังใจจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเล่นตะกร้อให้ดีขึ้นได้

แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส เป็นปรัชญามนุษย์นิยมแนวใหม่ มีมุมมองว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีการพัฒนาสูงสุด พื้นฐานจิตใจของมนุษย์นั้นมีความดีงาม มีคุณค่า ใฝ่รู้ มนุษย์จึงมีความต้องการจากภายในที่จะพัฒนาตนเองไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด มีศักยภาพแฝงเร้นอยู่ในตนเอง แตกต่างจากสัตว์โลกชนิดอื่นอย่างมาก การจัดการศึกษาแบบนีโอฮิวแมนนิส เป็นกระบวนการหรือแนวทางที่ทำให้เกิดการพัฒนาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกด้าน คือ ทั้งร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ และวิชาการ โดยเชื่อว่าคนที่สมบูรณ์จะต้องได้รับการพัฒนา 4 ด้านควบคู่กัน อย่างเหมาะสม ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่พัฒนาในทุกด้านของชีวิตของคนที่ทำให้เรามีความสุขในชีวิตได้ง่าย การพัฒนาคนตามแนวนีโอฮิวแมนนิสสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพแฝงเร้นที่มีอยู่ในตัวคนให้แสดงออกมาได้อย่างสูงสุดด้วย โดยเฉพาะในเด็ก ๆ ให้เกิดความภาคภูมิใจในตัวเอง (Self Esteem) และการเข้าสู่สภาวะคลื่นสมองต่ำ ในสภาวะนี้เองสามารถดึงศักยภาพของตัวเองได้อย่างเต็มที่ (Bhowmik, 2017)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสพบว่า เป็นแนวคิดที่ช่วยในการพัฒนานักศึกษาให้เกิดการพัฒนาองค์ประกอบรวม คือ การพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ และวิชาการ (Montgomery, 2020) ซึ่งสอดคล้องกับรายวิชาเซปักตะกร้อที่เน้นการเรียนรู้ให้ นักศึกษามีทักษะ ความสามัคคี เคารพกติกา รักความเป็นไทย และพลศึกษายังเน้นให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาทั้ง 5 ด้าน ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านเจตคติ ด้านความรู้ และด้านคุณธรรม จริยธรรม การจัดการเรียนการสอนแบบแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสช่วยส่งผลให้มีสมาธิที่แน่วแน่ มีจิตใจที่ผ่อนคลายจากการฝึกสมาธิ มีร่างกายมีความยืดหยุ่น และแข็งแรงสมบูรณ์จากการฝึกโยคะ (Komkrissada Chaimongkol, 2016) เนื่องจากการฝึกกีฬาเซปักตะกร้อนั้นต้องใช้ความยืดหยุ่นค่อนข้างมาก ในการฝึกทักษะต่าง ๆ ในกีฬาเซปักตะกร้อ นอกจากจะมีสมรรถภาพที่สมบูรณ์แล้วยังมีการเชื่อมั่นตนเองในการได้รับการคำพูดทางบวก ดังนั้นผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐาน รายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาเซปักตะกร้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ อันจะส่งผลต่อการประสิทธิผลการเรียน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อให้กับนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เหมาะสมต่อทักษะพื้นฐานเซปักตะกร้อ
2. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อทักษะพื้นฐานในรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะพื้นฐานในรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐานรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาเซปักตะกร้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาและพัฒนาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อทักษะพื้นฐานในรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษเพื่อการศึกษาและพัฒนาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อทักษะพื้นฐานในรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่ลงทะเบียนรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่ลงทะเบียนรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้เกณฑ์การคัดเลือกด้วยแบบทดสอบทักษะการเตะลูกด้วยทักษะพื้นฐานของศุภวรรณ วงศ์สร้างทรัพย์ (Suppawan Vongsrangsap, 2017, pp. 241 - 247) จากนั้นผู้วิจัยใช้การจับสลากเลือกห้อง กลุ่มทดลองและห้องกลุ่มควบคุม ห้องละ 15 คน รวมเป็นจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. แผนจัดการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานตะกร้อตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส
2. แบบทดสอบทักษะตะกร้อขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการศึกษา “ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐานในรายวิชาเซปักตะกร้อ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ” ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนวรรณกรรม และเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 ศึกษาแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส จากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 3 ศึกษาวิธีการฝึกทักษะกีฬาเซปักตะกร้อพื้นฐาน จากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 4 ดำเนินการออกแบบการจัดการเรียนรู้กีฬาเซปักตะกร้อตามแบบนีโอฮิวแมนนิส จำนวน 4 แผน

ประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสในการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านใน การฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยเข่า การฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยหลังเท้า และการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยศีรษะ ซึ่งในแต่ละแผนมีกระบวนการจัดเรียนรู้ 5 ขั้นตอน 1.ขั้นเตรียม / อบอุ่นร่างกายและ

พัฒนาสมรรถภาพ 2. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน อธิบาย และสาธิต 3. ชี้นำฝึกหัด ทักษะ และปฏิบัติ 4. ชี้นำไปใช้เล่น เพื่อความสนุกสนาน และ 5. ชี้นำสรุป ซึ่งในแผนจะกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ในขั้นเตรียม /อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพ การเข้าสู่สภาวะสมองต่ำเพื่อเตรียมจิตใจก่อนการปฏิบัติท่าโยคะ 4 ท่า ประกอบไปด้วย ท่าต้นไม้ ท่ายืนก้มตัว ท่าแยกขา ก้มตัว ท่างูเห่า และท่าผีเสื้อพร้อมกับการฟังเพลงบาบานัม เควาลัม และคำพูดจูงใจสู่สภาวะผ่อนคลายของอาจารย์ จะทำให้นักศึกษาเห็นภาพพจน์ต่อตนเอง เห็นคุณค่าในตนเองจากการที่นักศึกษาได้รับคำชมเชยจากอาจารย์ และผลลัพธ์การเรียนรู้ นักศึกษาเกิดคุณธรรมในเรื่องของการตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบ เกิดความพร้อมในการเรียนทั้งด้านในร่างกาย และจิตใจที่ผ่อนคลาย พร้อมเกิดการรับรู้และเกิดแรงจูงใจและทัศนคติในการเรียน

สัปดาห์ 1 - 2 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสในการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

สัปดาห์ 2 - 4 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสในการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยเข่า

สัปดาห์ 5 - 6 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสในการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยหลังเท้า

สัปดาห์ 7 - 8 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสในการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยศีรษะ

ขั้นที่ 5 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กีฬาเซปักตะกร้อตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 6 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กีฬาเซปักตะกร้อตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดของผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตทางพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือผู้มีประสบการณ์ในวงการการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือผู้มีประสบการณ์ในวงการกีฬาเซปักตะกร้อไม่ต่ำกว่า 10 ปี ตรวจสอบพิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปสำหรับแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐานทั้ง 4 ทักษะมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.79

ขั้นที่ 7 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้กีฬาเซปักตะกร้อตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำไปทดลองใช้ Try Out กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยง ของแผนการจัดการคนเพื่อดูความเหมาะสมของแบบฝึก เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และนำมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้

ขั้นที่ 9 นำแบบทดสอบทักษะพื้นฐานทั้ง 4 ทักษะ ประกอบไปด้วย ทักษะการควบคุมหรือเตะลูกตะกร้อ ด้วยข้างเท้าใน เข่า หลังเท้า และศีรษะ โดยมีวิธีการและเกณฑ์ประเมินการทดสอบ

ขั้นที่ 10 ในสัปดาห์ที่ 1 ทำการทดสอบทักษะพื้นฐานรวมทั้ง 4 ทักษะประกอบไปด้วย ทักษะการควบคุมหรือเตะลูกตะกร้อ ด้วยข้างเท้าใน เข่า หลังเท้า ศีรษะ ของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

ขั้นที่ 11 ในสัปดาห์ที่ 2 - 9 กลุ่มทดลองการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสควบคู่กับการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ทำ 3 วัน / สัปดาห์ (วันจันทร์ พุธ และศุกร์) วันละ 60 นาที และสำหรับกลุ่มควบคุมดำเนินการเรียนตามปกติ

สัปดาห์ที่ 1 ทำการทดสอบทักษะพื้นฐานรวมทั้ง 4 ทักษะของกลุ่มตัวอย่าง

สัปดาห์ที่ 2 และ 3 (วันจันทร์ พุธ และศุกร์) แผนที่ 1 การจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสในการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านในวันละ 60 นาที เวลา 16.00 - 17.00 น. ในเวลา 60 นาที การจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ ขั้นที่1 ขั้นเตรียม /อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพ (15 นาที) ขั้นที่ 2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน อธิบาย และสาธิต (10 นาที) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกหัดทักษะ และปฏิบัติ (เวลา 20 นาที) ขั้นที่ 4 ชี้นำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน (20 นาที) ขั้นที่ 5.ขั้นสรุป (เวลา 5 นาที) ในปลายสัปดาห์ที่ 3 ในวันศุกร์ เวลา 17.00 - 18.30 น. ทำการทดสอบทักษะพื้นฐานในแผนที่ 1 ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

สัปดาห์ที่ 4 และ 5 (วันจันทร์ พุธ และศุกร์) แผนที่ 2 การจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสในการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยเท้า วันละ 60 นาที เวลา 16.00 - 17.00 น. ในเวลา 60 นาที การจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ ขั้นที่1 ขั้นเตรียม /อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพ (15 นาที) ขั้นที่ 2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน อธิบาย และสาธิต (10 นาที) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกหัดทักษะ และปฏิบัติ (เวลา 20 นาที) ขั้นที่ 4 ชี้นำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน (20 นาที) ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (เวลา 5 นาที) ในปลายสัปดาห์ที่ 5 ในวันศุกร์ เวลา 17.00 - 18.30 น. ทำการทดสอบทักษะพื้นฐานในแผนที่ 2 ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

สัปดาห์ที่ 6 และ 7 (วันจันทร์ พุธ และศุกร์) แผนที่ 3 การจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสในการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยหลังเท้า วันละ 60 นาที เวลา 16.00 - 17.00 น. ในเวลา 60 นาที การจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม /อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพ (15 นาที) ขั้นที่ 2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน อธิบาย และสาธิต (10 นาที) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกหัดทักษะ และปฏิบัติ (เวลา 20 นาที)ขั้นที่ 4 ชี้นำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน (20 นาที) ขั้นที่ 5.ขั้นสรุป (เวลา 5 นาที) ในปลายสัปดาห์ที่ 7 ในวันศุกร์ เวลา 17.00 - 18.30 น. ทำการทดสอบทักษะพื้นฐานในแผนที่ 3 ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

สัปดาห์ที่ 8 และ 9 (วันจันทร์ พุธ และศุกร์) แผนที่ 4 การจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสในการฝึกทักษะการเล่นลูกด้วยศีรษะ วันละ 60 นาที เวลา 16.00 - 17.00 น. ในเวลา 60 นาที การจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม /อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพ (15 นาที) ขั้นที่ 2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน อธิบาย และสาธิต (10 นาที) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกหัดทักษะ และปฏิบัติ (เวลา 20 นาที)ขั้นที่ 4 ชี้นำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน (20 นาที) ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (เวลา 5 นาที)

ในปลายสัปดาห์ที่ 9 ในวันศุกร์ เวลา 17.00 - 18.30 น. ทำการทดสอบทักษะพื้นฐานในแผนที่ 4 ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ขั้นที่ 10 เก็บรวมข้อมูลของการทดสอบของทักษะพื้นฐานทั้ง 4 ทักษะ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ชั้นที่ 11 สรุป และวิเคราะห์ผลการศึกษา

ขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อติดต่อสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยในครั้งนี้

2. ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ปฐมนิเทศและอธิบายรายละเอียดแก่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และวิธีการฝึกตามโปรแกรม

2.2 จัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ และแบบบันทึกผลเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

2.3 และในสัปดาห์ที่ 1 ได้นัดหมายกลุ่มตัวอย่าง มาทำการทดสอบทักษะพื้นฐานรวมทั้ง 4 ทักษะ ทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ในวันพฤหัสบดี ช่วงเวลา 16.00 - 18.00 น.

2.4 นำข้อมูลที่ได้มาแล้วดำเนินการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง คือ จำนวน (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

2. หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่าจำนวนการทดสอบของทักษะพื้นฐาน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

3. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของค่าทดสอบของทักษะพื้นฐาน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งก่อนการทดลอง และหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐานรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เหมาะสมต่อทักษะพื้นฐานเซปักตะกร้อ

ตอนที่ 2 ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐานรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ

ตอนที่ 1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เหมาะสมต่อทักษะพื้นฐานเซปักตะกร้อ

แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เหมาะสมต่อทักษะพื้นฐานเซปักตะกร้อที่พัฒนาขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 4 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านใน แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเล่นลูกด้วยเข่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเล่นลูกด้วยศีรษะ และแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเล่นลูกด้วยหลังเท้า โดยแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส มี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม /อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพ
2. นำเข้าสู่บทเรียน อธิบายและสาธิต
3. ขั้นฝึกหัดทักษะและปฏิบัติ
4. ชี้นำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน
5. ขั้นสรุป

สำหรับกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมเสริมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส จำนวน 4 กิจกรรม ได้แก่ การฝึกสมาธิ โยคะ การใช้คำพูดด้านบวกและการใช้ความรัก และการใช้เสียงเพลงปรับคลื่นสมอง

ตอนที่ 2 ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐานในรายวิชา เซปักตะกร้อ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐานในรายวิชา เซปักตะกร้อ ด้วยผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานในรายวิชาเซปักตะกร้อ จำนวน 4 ทักษะ ใน 4 กลุ่มดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง
2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

รายการทดสอบทักษะ	กลุ่มทดลอง(n=15)		กลุ่มควบคุม(n=15)		t	p
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1. ข้างเท้าด้านใน	16.73	5.59	16.73	5.62	.000	1.00
2. เข่า	15.80	4.62	16.33	4.88	.297	.769
3. ศีรษะ	15.07	5.10	15.13	5.16	.035	.972
4. หลังเท้า	15.47	5.10	15.67	5.20	.103	.919

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อก่อนการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อ ได้แก่ ข้างเท้าด้านใน 16.73 ± 5.59 ทักษะเข่า 15.80 ± 4.62 ทักษะศีรษะ 15.07 ± 5.10 และทักษะหลังเท้า 15.47 ± 5.10 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อ ได้แก่ ข้างเท้าด้านใน 16.73 ± 5.62 ทักษะเข่า 16.33 ± 4.88 ทักษะศีรษะ 15.13 ± 5.16 และทักษะหลังเท้า 15.67 ± 5.20 โดยการทดสอบค่าที (t - test) พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานตะกร้อจำนวน 4 ทักษะ ได้แก่ ข้างเท้าด้านใน เข่า ศีรษะ และหลังเท้า ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

รายการทดสอบทักษะ	กลุ่มทดลอง (n=15)		กลุ่มควบคุม (n=15)		t	P
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
1. ช้างเท้าด้านใน	24.87	7.61	17.07	5.47	3.115	.004*
2. เช่า	24.13	6.26	17.07	4.84	3.342	.002*
3. ศีรษะ	21.33	6.01	16.13	5.28	2.433	.022*
4. หลังเท้า	24.33	7.22	17.33	5.17	2.950	.007*

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อ หลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อ ได้แก่ ช้างเท้าด้านใน 24.87 ± 7.61 ทักษะเช่า 24.13 ± 6.26 ทักษะศีรษะ 21.33 ± 6.01 และทักษะหลังเท้า 24.33 ± 7.22 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานตะกร้อ ได้แก่ ช้างเท้าด้านใน 17.07 ± 5.47 ทักษะเช่า 17.07 ± 4.84 ทักษะศีรษะ 16.13 ± 5.28 และทักษะหลังเท้า 17.33 ± 5.17 โดยการทดสอบค่าที (t - test) พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบทักษะพื้นฐานตะกร้อ จำนวน 4 ทักษะ ได้แก่ ช้างเท้าด้านใน เช่า ศีรษะ และหลังเท้า หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1.การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เหมาะสมต่อทักษะพื้นฐานเซปักตะกร้อแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่เหมาะสมต่อทักษะพื้นฐานเซปักตะกร้อที่พัฒนาขึ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 4 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเล่นลูกด้วยช้างเท้าด้านใน แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเล่นลูกด้วยเช่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเล่นลูกด้วยศีรษะ และแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเล่นลูกด้วยหลังเท้า โดยแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสมี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นเตรียม / อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพ 2. นำเข้าสู่บทเรียน อธิบายและสาธิต 3. ขั้นฝึกหัด ทักษะและปฏิบัติ 4. ขั้นนำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน 5. ขั้นสรุป สำหรับกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมเสริมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสจำนวน 4 กิจกรรม ได้แก่ การฝึกสมาธิ โยคะ การใช้คำพูดด้านบวก และการใช้ความรัก และการใช้เสียงเพลงปรับเปลี่ยนสมองเมื่อวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นเตรียม / อบอุ่นร่างกาย และพัฒนาสมรรถภาพ 2. นำเข้าสู่บทเรียน อธิบายและสาธิต 3. ขั้นฝึกหัดทักษะและปฏิบัติ 4. ขั้นนำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน และ 5. ขั้นสรุป ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้ ในขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม / อบอุ่นร่างกาย และพัฒนาสมรรถภาพ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีภาพพจน์ต่อตนเองเห็นคุณค่าในตนเองจากการที่นักศึกษาได้รับคำชมเชย การเข้าสู่สภาวะสมองต่ำเพื่อเตรียมจิตใจก่อนการเรียนจากการปฏิบัติทำโยคะ และการใช้เสียงเพลงปรับเปลี่ยนสมอง ซึ่งเป็นการเพิ่มความอ่อนตัวและการทรงตัวอันเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนวิชาเซปักตะกร้อ ผู้เรียนได้เตรียมพร้อมจากการประสานงานของเซลล์สมองผ่านกิจกรรมโยคะและเสียงเพลง ทำให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้และได้

อบอุ่นร่างกายเตรียมพร้อมสู่การฝึกทักษะตะกร้อในขั้นต่อ ๆ ไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนช นรภักดิ์สุนทร (Nantanat Naraphaksunthorn, 2012) ที่จัดการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสแก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยได้กล่าวว่าการปฏิบัติโยคะ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดสมาธิแล้ว ยังช่วยบริหารต่อมสำคัญในร่างกายและกล้ามเนื้อตั้งแต่หัวจรดเท้า ลดอาการเจ็บปวดเกร็ง กระตุ้นการทำงานของระบบหัวใจ และระบบไหลเวียนโลหิต ทำให้ผิวพรรณและใบหน้าเปล่งปลั่ง ทำให้กระดูกสันหลังยืดหยุ่น ซึ่งเป็นการเตรียมร่างกายให้พร้อมสู่การฝึกทักษะขั้นต่อไป สำหรับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 นำเข้าสู่บทเรียน อธิบายและสาธิต ขั้นที่ 3 ฝึกหัดทักษะและปฏิบัติ และขั้นที่ 4 นำไปใช้เล่นเพื่อความสนุกสนาน ผู้วิจัยได้ใช้คำพูดด้านบวกในการเสริมแรงให้กับผู้เรียนเพื่อให้เกิดการมีภาพพจน์ที่ดีต่อตนเองในทุก ๆ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ทั้งยังให้ผู้เรียนให้กำลังใจและสร้างความสามัคคีกันด้วยการสัมผัสมือแสดงการมอบความรักให้กับเพื่อนร่วม ชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองและมีความรักต่อสิ่งรอบตัว จึงอาจส่งผลให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองและดึงศักยภาพภายในของตนเองออกมาได้ ดังที่ โบมิก (Bhowmik, 2017) กล่าวว่า แนวนีโอฮิวแมนนิส สามารถช่วยพัฒนาศักยภาพแฝงเร้นที่มีอยู่ในตัวคนให้แสดงออกมาได้อย่างสูงสุดด้วยทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตัวเอง (Self Esteem) และการเข้าสู่ภาวะคลื่นสมองต่ำในสภาวะนี้เองสามารถดึงศักยภาพของตัวเองได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ นันทนช นรภักดิ์สุนทร (Nantanat Naraphaksunthorn, 2012) ที่กล่าวว่า จากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ที่ทำให้นักเรียนมีคลื่นสมองต่ำลง ผู้เรียนจะรู้จักการควบคุมตนเอง ส่วนกิจกรรมการมอบความรักและกำลังใจให้เพื่อนร่วมชั้น ทำให้นักเรียนเกิดคุณธรรมและจริยธรรมในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬา และการพูดด้านบวกของผู้สอน เพื่อให้กำลังใจระหว่างทำกิจกรรมพบว่า ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถปฏิบัติทักษะนั้นได้ มีความพยายามที่จะปฏิบัติทักษะกีฬาต่าง ๆ ซ้ำ ๆ จนกว่าจะสำเร็จ และผู้เรียนที่สามารถปฏิบัติทักษะได้จะช่วยสอนเพื่อนร่วมชั้นที่ไม่สามารถปฏิบัติทักษะกีฬาดังกล่าวได้ ซึ่งผลของกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองนั้น สอดคล้องกับการศึกษาของ คมกฤษดา ชัยมงคล (Komkrissada Chaimongkol, 2016) ที่ศึกษาแบบแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสช่วยส่งผลให้มีสมาธิที่แน่วแน่ มีจิตใจที่ผ่อนคลายจากการฝึกสมาธิ มีร่างกายมีความยืดหยุ่น และแข็งแรงสมบูรณ์จากการฝึกโยคะ เนื่องจากการฝึกกีฬาเซปักตะกร้อนั้นต้องใช้ความยืดหยุ่นค่อนข้างมาก ในการฝึกทักษะต่าง ๆ ในกีฬาเซปักตะกร้อ นอกจากจะมีสมรรถภาพที่สมบูรณ์แล้วยังมีการเชื่อมั่นตนเองในการได้รับการคำพูดทางบวกจึงทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจและเรียนเซปักตะกร้อได้อย่างเต็มความสามารถ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เซปักตะกร้อในขั้นที่ 5 ขั้นสุดท้ายของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส คือ ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำสมาธิเพื่อให้เกิดสมาธิและความสงบทางจิตใจ ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาตลอดคาบเรียนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป และใช้คำพูดด้านบวกเพื่อชมเชย เสริมแรงและให้กำลังใจผู้เรียน ทั้งนี้อาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาจากภายใน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการฝึกทักษะกีฬาตะกร้อต่อไป ดังที่ ยาฮา และคณะ (Yahya et al., 2021) ได้กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนขาดความสนใจ เนื่องจากขาดการฝึกทักษะพื้นฐานในการเล่นตะกร้อที่ดี จึงขาดสมาธิที่แน่วแน่ในการเรียนรู้ทักษะขั้นสูงตามมา เกิดการเบื่อหน่ายในการฝึกฝน เพราะผู้เรียนรู้สึกว่าการฝึกไปแล้วไม่เกิดการพัฒนา รวมถึงการขาดกำลังใจ ขาดความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง รู้สึกท้อแท้ในการฝึกฝน ส่งผลให้รู้สึกเบื่อหน่ายไม่มีความสุขในการเรียน และไม่ยอม

เรียนรายวิชาดังกล่าว แต่ถ้าหากฝึกฝนพื้นฐานในการเล่นเซปักตะกร้อที่ดีให้ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ได้รับคำชมเชยหรือกำลังใจจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเล่นตะกร้อให้ดีขึ้นได้

2. ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อทักษะพื้นฐานในรายวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับเซปักตะกร้อ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ผลการวิจัยที่พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อทักษะพื้นฐานในรายวิชาวิทยาศาสตร์สำหรับเซปักตะกร้อสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานตะกร้อของกลุ่มทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 เป็นผลการทดสอบทักษะพื้นฐานตะกร้อของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองหรือเข้ารับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะพื้นฐานตะกร้อจำนวน 3 วันต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ จึงอาจเป็นผลให้มีการพัฒนาทักษะพื้นฐานตะกร้อ ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาที่ยังพบว่า หลังการทดลอง กลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกเซปักตะกร้อปกติ ก็มีทักษะพื้นฐานตะกร้อสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกัน ปิยะนันท์ โสพิน (Piyanan Sopin, 2021) พบว่า ช่วงระยะเวลาการฝึกที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความสามารถของทักษะการเตะตะกร้อ ด้วยกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับโปรแกรมการฝึกอย่างต่อเนื่องเป็นประจำสม่ำเสมอตลอดระยะเวลา 8 สัปดาห์ ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีการพัฒนาทักษะ การเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน เกิดการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติอันเป็นไปตามทฤษฎีเรียนรู้แบบสิ่งเร้า และการตอบสนองของธอร์นไดค

ประเด็นที่ 2 ผลการทดสอบทักษะพื้นฐานตะกร้อหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม ในประเด็นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส กิจกรรมเสริม 4 อย่าง ได้แก่ การฝึกสมาธิ โยคะ การใช้คำพูดด้านบวกและการใช้ความรัก และการใช้เสียงเพลงปรับคลื่นสมอง ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนจากภายในทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ดังที่ โบมิก (Bhowmik, 2017) ได้กล่าวว่า หลักการนีโอฮิวแมนนิสจึงเน้นการพัฒนา ระดับชั้นของจิตด้วยสมาธิที่ต้องการสร้างสภาวะคลื่นสมองต่ำให้แก่ตนเอง ว่าหากมีการฝึกสมาธิจากภายใน ต่อเนื่องเป็นประจำสม่ำเสมอ ชีวิตจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ นันทนัช นรภักดิ์สุนทร (Nantanat Naraphaksunthorn, 2012) ที่เสนอว่า หลักการนีโอฮิวแมนนิสหรือมนุษยนิยมใหม่เป็นแนวคิดที่มุ่งพัฒนาอัจฉริยภาพที่ซ่อนเร้นในตัวมนุษย์ทุกคนให้ปรากฏออกมาให้มากที่สุดทั้งร่างกาย จิตใจ รวมถึงคุณธรรมควบคู่กันไป โดยให้มีคลื่นสมองต่ำอยู่เสมอ คลื่นอัลฟา คือ ช่วงที่คลื่นสมองของเราส่งคลื่นที่มีพลังสูง กว้าง ลึก ช้า ๆ สงบ ออกมา เราจะเกิดการผ่อนคลายอย่างลึกซึ้ง สมองซีกซ้ายและขวาจะทำงานอย่างสมดุล ทุกภารกิจที่เราทำจะไหลลื่นง่ายดาย อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการฝึกทักษะพื้นฐานในรายวิชาเซปักตะกร้อ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับการวิจัยการจัดการเรียนรู้ทักษะกีฬาตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ของ นันทนัช นรภักดิ์สุนทร (Nantanat Naraphaksunthorn, 2012) ที่ศึกษาผลการสอนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่มีต่อการพัฒนาทักษะด้านกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาผลการวิจัยพบว่า คะแนนทักษะด้านกีฬาของกลุ่มที่ถูกสอนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

สูงกว่าคะแนนทักษะของกลุ่มที่ถูกสอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับคมกฤษดา ชัยมงคล (Komkit Chaimongkol, 2016) ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เซปักตะกร้อตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ที่มีต่อทักษะการเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านใน ซึ่งพบว่า การจัดการเรียนรู้เซปักตะกร้อตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส สามารถทำให้ทักษะการเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนและสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ผู้สอนควรมีการเตรียมคำพูดที่เสริมแรงบวก คำพูดให้กำลังใจ ชมเชยผู้เรียนมาล่วงหน้า เพื่อเลือกใช้ในสถานการณ์ที่เหมาะสม นอกจากการใช้คำพูดเสริมแรงบวกของผู้สอนแล้ว ควรมีการกระตุ้นหรือเน้นย้ำให้ผู้เรียนใช้คำพูดไพเราะและให้กำลังใจเพื่อนร่วมชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2. กิจกรรมหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส คือ การปฏิบัติทำโยคะ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำปฏิบัติทำโยคะ หรืออาจเป็นการนำท่าอบอุ่นร่างกายเบื้องต้น เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ตลอดจนพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

References

- Bhowmik, S. (2017). Neo - Humanism in practice stimulating psychophysical environment: A case study of Neo - Humanist Schools. *European Academic Research*, 1(7), 3094 - 3116. Retrieved from <https://www.euacademic.org/UploadArticle/3288.pdf>
- Department of Physical Education. (2016). *Sepak Takraw trainer handbook, T - Certificate: Sepak takraw coaching guide* (3rd ed.). Bangkok: Office of Printing Business War Veterans Organization of Thailand Under royal patronage.
- I Ketut Semarayasa, Soegiyanto K. S., Setya Rahayu, & Taufiq Hidayah. (2016). *Impact of smartphones on the achievement of sepak takraw learners*. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/330921148_Impact_of_smartphones_on_the_achievement_of_sepak_takraw_learners
- Kiattiwat Watchayakarn. (2017). *Skills and Instructional Sepak takraw Sport*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Komkrissada Chaimongkol. (2016). *Efforts of sepak takraw teaching and learning based on neo humanist towards playing ball with foot inside* (Master's thesis), Chulalongkorn University. Retrieved from <https://www.tdc.thailis.or.th/tdc/>
- Kosni, N. A., Abdullah, M. R., Juahir, H., & Malik, A. B. H. M. (2017). Establishing reliability of performance indicator of sepak takraw using notational analysis. *Journal of Fundamental and Applied Sciences*, 9(2). 1 - 11. Retrieved from <https://www.researchgate.net/>

publication/319122289_Establishing_reliability_of_performance_indicator_of_sepak_takraw_using_notational_analysis

- Maseleno, A., & Hasan, M. M. (2012). *Finding kicking range of sepak takraw game: Fuzzy logic and dempster - shafer theory approach*. *Indonesian Journal of Electrical Engineering and Computer Science*, 2(1), 186 - 193. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/303808344_Finding_Kicking_Range_of_Sepak_Takraw_Game_Fuzzy_Logic_and_Dempster-Shafer_Theory_Approach
- Montgomery, O. (2020). *Neo humanist Education supports environment conducive for learning Neo humanist education*. Retrieved from <https://redhouseacademy.org/author/administrator/>
- Nantanat Naraphaksunthorn. (2012). *Effects of physical education management based on neo - humanist toward students' achievement in junior high school* (Master's thesis), Chulalongkorn University. Retrieved from <https://www.tdc.thailis.or.th/tdc/>
- Piyanan Sopin. (2021). Effect of neuromuscular coordination training and skill training on ability of inside kick skill in takraw among grade six students. *Journal of Faculty of Physical education*, 24(2), 59 - 68. Retrieved from <http://ir-ithesis.swu.ac.th>
- Rangsarit Boonchalor. (2015). *Sepak Takraw and Takraw through the loop*. Pathumthani: Sky books.
- Sakkayapab Boonbal. (2011). *Sepak Takraw Sports Skill Training*. Bangkok: Odeon.
- Sulaiman, N., Adnan, R., & Ismail, S, L. (2014). Differences in game statistics between winning and losing teams in inter - university elite male sepak takraw tournament: A pilot study. *Proceedings of the International Colloquium on Sports Science, Exercise, Engineering and Technology (ICoSSEET 2014)*. Springer, Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-287-107-7_15.
- Suppawan Vongsrangsap. (2017). *Principles and methods of teaching Takraw*. Kasetsart University. Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom (Thailand). Faculty of Education and Development Sciences.
- Yahya, E. N., Raibowo, S., Yarmani, Y. & Prabowo, A. (2021). Project based blended learning to improve students creativity in sepak takraw. *Kinestetik: Jurnal Ilmiah Pendidikan Jasmani*, 5(2), 300 – 309. <https://doi.org/10.33369/jk.v5i2.14542>

Received: March, 8, 2021

Revised: August, 19, 2021

Accepted: August, 20, 2021

Academic Journal of Thailand National Sports University

